

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

Vyhodnocení naplňování Státní energetické koncepce ČR

Obsah

Manažerské shrnutí	3
1 Úvod	4
1.1 Východiska	4
1.2 Cíle vyhodnocení	4
1.3 Použité metody	4
2 Identifikace a popis významných změn	5
2.1 Vnitřní a vnější podmínky	5
2.1.1 Vnitřní podmínky	5
2.1.2 Vnější podmínky	8
2.2 SWOT analýza	12
2.2.1 SWOT analýza dle schválené SEK ČR	12
2.2.2 Zhodnocení platnosti SWOT analýzy	14
3 Vyhodnocení míry naplnění koncepce rozvoje energetiky ČR	15
3.1 Strategické cíle energetiky ČR	15
3.2 Směřování k dosažení cílových hodnot	16
3.2.1 Zhodnocení uplynulého vývoje na základě statistických dat	16
3.2.2 Ukazatele SEK ČR	18
3.2.3 Cílové koridory	19
3.3 Naplňování strategických priorit	21
3.3.1 Doporučení s ohledem na strategické priority	21
3.4 Naplňování nástrojů	21
4 Závěry a doporučení	22
Příloha č. 1: Seznam obrázků, tabulek a grafů	24

Manažerské shrnutí

Východiskem pro přípravu Vyhodnocení naplňování Státní energetické koncepce ČR je zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, kde je stanoveno, že naplňování státní energetické koncepce (dále SEK ČR) vyhodnocuje Ministerstvo průmyslu a obchodu nejméně jedenkrát za 5 let a o vyhodnocení informuje vládu. Vyhodnocení je pak zároveň podkladem pro případnou aktualizaci státní energetické koncepce.

Cílem tohoto Vyhodnocení naplňování Státní energetické koncepce ČR je na základě kvantitativních a kvalitativních informací zhodnotit míru naplňování a také platnost SEK ČR, tak aby vláda ČR měla dostatek relevantních informací pro případné rozhodnutí o aktualizaci SEK ČR. Část zejména kvantitativních informací je obsažena v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR, který byl připraven paralelně s přípravou samotného vyhodnocení.

Od schválení Státní energetické koncepce ČR v květnu 2015 proběhla v ČR řada významných legislativních změn a změn souvisejících strategických dokumentů a také současně proběhly změny v rámci energeticko-klimatické politiky EU, zde se jedná zejména o rámec energeticko-klimatických cílů do roku 2030, ale také strategické směřování do roku 2050.

Na základě předloženého vyhodnocení je doporučeno provést aktualizaci SEK ČR v návaznosti na řadu významných změn především s ohledem na vnější okolnosti. Dle zákona č. 406/2000 Sb. je SEK ČR připravována na 25 let, a její horizont by tedy měl být aktualizací prodloužen až do roku 2050. Významným důvodem pro aktualizaci SEK ČR je také potřeba formulovat nové nástroje a politiky. S ohledem na významné změny vnějších okolností se jedná zejména o respektování dosažení klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050, které je relevantní zejména s ohledem na roli paliv v energetickém mixu ČR. Dále se jedná o zohlednění závěrů Uhelné komise a zohlednění trendu rozvoje moderních technologií, které v době přípravy platné SEK nebyly v takovém stádiu rozvoje.

Co se týče zhodnocení platnosti cílových koridorů a doporučení jejich úpravy v rámci případné aktualizace SEK ČR, je možné konstatovat, že obecné cíle ukotvené v rámci těchto koridorů jsou stále platné. V rámci případné aktualizace SEK ČR by však měly být sestaveny nové cílové koridory, a to pro rok 2050. Nově formulované koridory by měly mimo jiné respektovat závazky přijaté ze strany ČR (zejména tedy závazek dosažení klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050) a zohledňovat výstupy Uhelné komise s ohledem na roli fosilních zdrojů. Cílové koridory pro rok 2040 by měly být případně upraveny tak, aby odpovídaly nově stanoveným koridorům do roku 2050, ale měly by mít v tomto ohledu spíše indikativní charakter.

Na základě posledního vyhodnocení a aktuálních informací týkajících se stavu a způsobu plnění jednotlivých nástrojů SEK ČR lze potom konstatovat, že během uplynulých pěti let bylo z úkolů s konkrétně určeným termínem plnění 21 splněno zcela a 8 dílčím způsobem a průběžně je plněno 13 úkolů s průběžným termínem plnění, a to v rámci celkového počtu 49 nástrojů, které jsou ve Státní energetické koncepci ČR vymezeny, přičemž k nesplnění zadání došlo pouze ve čtyřech případech.

1 Úvod

1.1 Východiska

Základním východiskem pro přípravu Vyhodnocení naplňování Státní energetické koncepce ČR je zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně paragraf 3. Zde je stanoveno, že naplňování státní energetické koncepce vyhodnocuje Ministerstvo průmyslu a obchodu nejméně jedenkrát za 5 let a o vyhodnocení informuje vládu. Vyhodnocení je pak zároveň podkladem pro případnou aktualizaci státní energetické koncepce. Dalším východiskem je nařízení vlády č. 232/2015 Sb., o státní energetické koncepci a o územní energetické koncepci, které stanovuje obsah a způsob zpracování státní energetické koncepce a obsah a strukturu podkladů pro její zpracování a vyhodnocení a obsah a způsob zpracování územní energetické koncepce a obsah a strukturu podkladů pro její zpracování a pro zpracování zprávy o jejím uplatňování.

Co se pak týče východiska, respektive hlavního poslání, Státní energetické koncepce ČR, tak cílem je zajistit spolehlivou, bezpečnou a k životnímu prostředí šetrnou dodávku energie pro potřeby obyvatelstva a ekonomiky ČR, a to za konkurenceschopné a přijatelné ceny za standardních podmínek. Současně musí zabezpečit nepřerušené dodávky energie v krizových situacích v rozsahu nezbytném pro fungování nejdůležitějších složek státu a přežití obyvatelstva. Stejně tak platí dlouhodobá vize energetiky ČR, tj. spolehlivé, cenově dostupné a dlouhodobě udržitelné zásobování domácností i hospodářství energií. Toto je promítnuto to tzv. cílových koridorů, které vymezují přijatelný směr vývoje mixu primárních energetických zdrojů a hrubé výroby elektřiny v ČR. Koridorové vymezení je tedy nástrojem pro kvantifikaci možné variability výsledků modelu (především struktury a výše primárních energetických zdrojů a hrubé výroby elektřiny), v závislosti na předem stanovené hodnotě vstupních parametrů ve variantním vyjádření.

1.2 Cíle vyhodnocení

Cílem Vyhodnocení naplňování Státní energetické koncepce ČR je na základě kvantitativních a kvalitativních informací zhodnotit míru naplňování a také platnost SEK ČR tak, aby vláda ČR měla dostatek relevantních informací pro případné rozhodnutí o aktualizaci SEK ČR. Vyhodnocení by dále mělo sloužit jako podklad pro případnou aktualizaci SEK ČR. Část zejména kvantitativních informací je obsažena v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR, který byl připraven paralelně s přípravou samotného vyhodnocení.

1.3 Použité metody

Vyhodnocení naplňování SEK ČR odpovídá struktuře SEK ČR. Kapitola 2 identifikuje významné změny včetně jejich popisu, který je zejména kvalitativní. Kapitola 3 pak uvádí vyhodnocení míry naplnění koncepce. Podkapitola 3.2 obsahuje zhodnocení směřování k dosažení cílových hodnot, detailnější statistická data a kvantifikace ukazatelů jsou obsaženy v Podkladovém materiálu. Použité ukazatele a postup jejich kvantifikace, obsažené v Podkladovém materiálu, odpovídá požadavkům nařízení vlády č. 232/2015 Sb. a především jejich schválené podobě v SEK ČR. Ukazatele jsou pak vyhodnoceny vzhledem k cílovým, respektive mezním/hraničním hodnotám, které jsou rovněž uvedeny v SEK ČR. Naplňování strategických priorit a cílů v jednotlivých oblastech je detailněji shrnuto v rámci Podkladového materiálu. Podkapitola 3.4 potom obsahuje vyhodnocení naplňování nástrojů. Kapitola 4 uvádí vyplývající závěry a doporučení. Jak již bylo uvedeno výše, v rámci

tohoto dokumentu jsou k dispozici hlavní východiska a závěry, některé detailnější informace jsou pak uvedeny v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR.

Vyhodnocení naplňování SEK ČR tedy do značné míry „kopíruje“ strukturu SEK ČR a v případě, kde je to možné, zakládá vyhodnocení na kvantifikaci příslušných ukazatelů a jejich srovnání s cílovými/mezními hodnotami, které jsou dány v SEK ČR.

2 Identifikace a popis významných změn

2.1 Vnitřní a vnější podmínky

2.1.1 Vnitřní podmínky

Od schválení Státní energetické koncepce ČR v květnu 2015 proběhla v ČR řada významných legislativních změn a změn souvisejících strategických dokumentů. Většina legislativních změn byla motivována či určena právním rámcem přijatým na úrovni EU, zejména pak legislativními opatřeními tzv. čtvrtého liberalizačního balíčku „Čistá energie pro všechny Evropany“. Tento legislativní balíček mimo jiné vyvolal potřebu zásadně upravit stávající zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). V tomto ohledu byl proto v roce 2019 zahájen proces tvorby věcného záměru nového energetického zákona. Ministerstvo průmyslu a obchodu zpracovalo v roce 2019 Teze nového energetického zákona, ve kterých byla konstatována nezbytnost zpracování nového energetického zákona (NEZ), který by reflektoval probíhající změny v energetickém sektoru. Teze byly vzaty na vědomí vládou ČR dne 30. října 2019. Teze stanoví základní a obecné požadavky na přípravu věcného záměru NEZ a definují výchozí zadání přípravy NEZ (předpokládaná struktura, obsah a zásady), na kterých by měl být postaven. V návaznosti na zpracování Tezí byl zpracován věcný záměr nového energetického zákona, který byl vládou ČR schválen dne 7. prosince 2020.

V oblasti energetické účinnosti došlo již v roce 2015 k plné transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (dále jen „směrnice 2012/27/EU“). Transpozice byla provedena zejména zákonem č. 103/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Nejenom v souvislosti s požadavky na transpozici směrnic z oblasti zvyšování energetické účinnosti došlo v hodnoceném období i k přijetí změn prováděcích právních předpisů, konkrétně k nahrazení vyhlášky č. 78/2013 Sb., o energetické náročnosti budov, novou vyhláškou č. 264/2020 Sb., k novelizaci vyhlášky č. 480/2012 Sb., o energetickém auditu a energetickém posudku, nebo také nahrazení vyhlášky č. 118/2013 Sb., o energetických specialistech, vyhláškou č. 4/2020 Sb.

S cílem nápravy transpozičních nedostatků a zefektivnění implementační praxe požadavků zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, byl na začátku roku 2020 dále přijat zákon č. 3/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

Strategickým dokumentem pro oblast zvyšování energetické účinnosti je Národní akční plán energetické účinnosti (dále jen „NAP EE“). Tento dokument shrnuje strategii ČR s cílem dosažení

závazků ČR vůči EU. Konkrétně se jedná o přispění ČR k plnění cílů EU v oblasti energetické účinnosti do roku 2020 (snížení konečné spotřeby energie na úroveň 1060 PJ, resp. 1855 PJ primární spotřeby energie do roku 2020), plnění závazku článku 7 (realizace úsporných opatření nad rámec legislativních opatření EU generující kumulovanou úsporu konečné spotřeby energie ve výši 204,39 PJ za období 2014 - 2020) a článku 5 (renovace 3 % nevyhovující energeticky vztažné plochy budov ústředních institucí) směrnice 2012/27/EU. NAP EE byl od jeho vzniku v roce 2007 již čtyřikrát aktualizován¹. Poslední tři aktualizace proběhly v období 2014-2017. První z těchto aktualizací reagovala na přijetí směrnice 2012/27/EU a nutnost její transpozice. Další dvě aktualizace proběhly s ohledem na významné změny v politice ČR v této oblasti z důvodu neplnění závazků podle článku 7 a článku 5. K naplňování NAP EE se podle čl. 24 směrnice 2012/27/EU zpracovává a předává Evropské komisi tzv. zpráva o pokroku². Z poslední zprávy za rok 2019 vyplývá, že i přes přijatá opatření má ČR významný deficit zejména v plnění článku 7 směrnice 2012/27/EU.

Na úrovni provozovatelů přenosové soustavy a přepravní soustavy a také dalších subjektů probíhala (a stále probíhá) implementace tzv. síťových nařízení s cílem zajistit vyšší harmonizaci umožňující postupné dosažení vnitřního trhu. Integrace trhů s elektřinou a plynem také pokračovala.

V období od schválení SEK ČR byla také schválena řada strategických, respektive nelegislativních dokumentů. Jedná se kupříkladu o Politiku ochrany klimatu v ČR, která byla schválena v roce 2017. Dále byla aktualizována řada tzv. akčních plánů. V tomto ohledu je možné zmínit kupříkladu aktualizaci Národního akčního plánu pro chytré sítě, Národního akčního plánu pro čistou mobilitu, Národního akčního plánu pro energetickou účinnost. Plnění Národního akčního plánu rozvoje jaderné energetiky by měl být také v nejbližší době vyhodnoceno a tento dokument by měl být případně aktualizován mimo jiné také s ohledem na případnou aktualizaci SEK ČR. Klíčové implementační dokumenty SEK ČR a stručný popis jejich aktuálního stavu uvádí Tabulka č. 1.

V roce 2018, respektive 2019, byl pak připraven na základě požadavku vyplývajícího z práva EU Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu, který shrnuje základní cíle do roku 2030 a politiky k jejich dosažení, a to v pěti dimenzích Energetické unie (více informací je uvedeno v části 2.1.2). V polovině roku 2019 byla také zahájena činnost Uhlé komise, která má na základě detailního zhodnocení dopadů vyhodnotit, k jakému roku může případně dojít k ukončení využití uhlí pro výrobu elektřiny a tepla. Výstupy Uhlé komise nejsou v okamžiku přípravy Vyhodnocení SEK ČR dostupné.

Dále byla schválena i novela zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích, která definuje širší obor alternativních paliv nahrazující fosilní paliva a zpřesňuje definici provozu dobíjecích stanic jako prvku elektromobility, či novela zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy a ropných produktů.

V rámci 7. zasedání Uhlé komise bylo schváleno usnesení s hlavními doporučeními vládě ČR. Ze strany Uhlé komise byl jako realistický rok útlumu uhlí z hlediska technického, bezpečnostního, ekonomického i z hlediska dopadu na produkci emisí schválen rok 2038 včetně navazujících podmínek.

¹ Detailnější informace jsou uvedeny v Národním akčním plánu energetické účinnosti ([odkaz](#)).

² Detailnější informace jsou uvedeny v Zprávě o pokroku v oblasti plnění vnitrostátních cílů energetické účinnosti ([odkaz](#)).

Tabulka č. 1: Implementační dokumenty SEK

Implementační dokument	Stručný popis
Národní akční plán pro chytré sítě (NAP SG)	Byl schválen vládou ČR dne 4. března 2015. Zaměřuje se zejména na koncepci rozvoje síťové infrastruktury pro zabezpečení spolehlivého a bezpečného provozu při požadovaném rozvoji distribuované výroby. Aktualizace NAP SG pro období 2019–2030 byla schválena vládou ČR dne 16. září 2019.
Národní akční plán čisté mobility (NAP CM)	Vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva. Materiál je zaměřen na vytvoření strategického rámce pro rozvoj čisté mobility a zajištění potřebné infrastruktury. Materiál byl schválen vládou ČR dne 20. listopadu 2015. Dne 27. dubna 2020 byla vládou ČR schválena Aktualizace Národního akčního plánu čisté mobility (NAP CM). Aktualizace tohoto dokumentu reaguje na dosavadní postup plnění, nové výzvy v této oblasti a reflektuje i nejnovější vývoj právních předpisů Evropské unie. Aktualizovaný plán se nově zabývá také rozvojem bezemisní mobility v nesilničních druzích dopravy. Dokument obsahuje i aktualizované cíle počtu vozidel na jednotlivá alternativní paliva a rozsahu doprovodné infrastruktury v ČR k roku 2030.
Národní akční plán rozvoje jaderné energetiky v ČR (NAP JE)	Byl schválen vládou ČR dne 3. června 2015. Dokument je zaměřen na naplnění cílů SEK ČR v oblasti dalšího rozvoje jaderné energetiky.
Národní akční plán ČR pro energii z obnovitelných zdrojů (NAP OZE)	Poslední NAP OZE byl schválen vládou ČR dne 25. ledna 2016. Tento materiál specifikuje opatření a nástroje v oblasti OZE a bude pro období po roce 2021 nahrazen Vnitrostátním plánem ČR v oblasti energetiky a klimatu.
Národní akční plán energetické účinnosti ČR (NAP EE)	Národní akční plán energetické účinnosti popisuje plánovaná opatření zaměřená na zvýšení energetické účinnosti a očekávané nebo dosažené úspory energie, včetně úspor při dodávkách, přenosu či přepravě a distribuci energie, jakož i v konečném využití energie. NAP EE bude pro období po roce 2021 nahrazen Vnitrostátním plánem ČR v oblasti energetiky a klimatu.

Akční plán 2.0 k provedení nedotačních opatření pro podporu plánování a výstavby sítí elektronických komunikací	Byl schválen vládou ČR dne 4. listopadu 2019 Možnost umístování prvků infrastruktury sítí elektronických komunikací do liniových staveb, čímž by se urychlila výstavba těchto sítí, a event. do místních komunikací a návrh změn relevantní legislativy, pokud to bude nezbytné.
---	---

Zdroj: vlastní zpracování pro účely Vyhodnocení SEK ČR

2.1.2 Vnější podmínky

Energeticko-klimatická politika EU

Od schválení Státní energetické koncepce ČR v květnu 2015 proběhla v rámci energeticko-klimatické politiky EU řada změn. Již 23. a 24. října 2014 schválila Evropská rada nový rámec energeticko-klimatických cílů do roku 2030, a to v podobě závazného snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 nejméně o 40 % oproti úrovni z roku 1990, závazného cíle dosažení alespoň 27% podílu energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie do roku 2030, orientačního cíle dosažení alespoň 27% zlepšení energetické účinnosti v roce 2030 a dosažení 15% propojení elektroenergetických soustav.

V únoru 2015 pak Evropská komise iniciovala vznik Energetické unie, která si vytýčila za cíl zajistit občanům EU přístup k udržitelné, bezpečné a dostupné energii. V rámci Energetické unie pak bylo vymezeno pět základních rozměrů: i) dekarbonizace (snížování emisí skleníkových plynů a rozvoj využití obnovitelných zdrojů energie); ii) energetická účinnost; iii) plně integrovaný vnitřní trh s energií; iv) energetická bezpečnost; v) výzkum, inovace a konkurenceschopnost. Praktickým dopadem vzniku Energetické unie je příprava legislativy EU ve formě tzv. „legislativních balíčků“, které jsou cíleny na klíčová témata. Pokrok v oblasti Energetické unie je periodicky vyhodnocován v rámci Zprávy o stavu Energetické unie.

Na konci listopadu 2016 pak byl ze strany Evropské komise zveřejněn legislativní balíček s názvem „Čistá energie pro všechny Evropany“, který obsahoval návrh celkem čtyř nařízení, čtyř směrnic a dále řady dokumentů nelegislativní povahy. Legislativní návrhy postihovaly řadu témat, respektive oblastí od energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů energie, rizikové připravenosti v rámci sektoru elektroenergetiky, přes pravidla v oblasti fungování trhu s elektřinou nebo spolupráce regulátorů až po správu Energetické unie. Návrhy také obsahovaly legislativní ukotvení energeticko-klimatických cílů, které byly v roce 2014 schváleny na úrovni Evropské rady. V rámci procesu vyjednávání dále došlo ke zvýšení ambicí v oblastech obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti. V oblasti obnovitelných zdrojů energie došlo ke zvýšení cíle na úrovni EU z 27 % na 32 %. V oblasti energetické účinnosti došlo ke zvýšení cíle na úrovni EU na 32,5 % do roku 2030 (cíl však zůstal označen jako orientační/indikativní). V oblasti energetické účinnosti je zásadní schválení požadavku na dosahování nových každoročních úspor ve výši 0,8 % roční konečné spotřeby energie podle článku 7 směrnice 2012/27/EU, což představuje navýšení požadavku oproti období 2014-2020.

Na základě požadavku nařízení EU 2018/1999 o správě Energetické unie a opatření v oblasti klimatu byly ze strany členských států zpracovány na konci roku 2018, respektive 2019, tzv. vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu. Do konce roku 2018 měly být odevzdány návrhy

těchto plánů, které byly následně dopracovány s termínem do konce roku 2019, a to na základě doporučení ze strany Evropské komise. Vnitrostátní plány obsahují popis současného stavu, klíčové cíle a popis politik a opatření k dosažení těchto cílů, a to ve všech pěti rozměrech Energetické unie (viz výše). Aktuálně zpracované vnitrostátní plány pokrývají období 2021-2030 s výhledem do roku 2050, na konci tohoto období by pak měly být zpracovány plány na období 2031-2040. Nařízení EU 2018/1999 dále obsahuje řadu požadavků na zpracování dalších materiálů (zde se jedná kupříkladu o tzv. dlouhodobou nízko-emisní strategii) a také tzv. zpráv o pokroku v jednotlivých dimenzích, respektive oblastech.

V listopadu 2018 Evropská komise zveřejnila sdělení s názvem „Čistá planeta pro všechny“, které obsahuje možné trajektorie dosažení snížení emisí skleníkových plynů v souladu tzv. Pařížskou dohodou. Dva z celkem osmi scénářů dosahují klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050. Ostatní scénáře odpovídají poklesu emisí skleníkových plynů na úrovni 80-90 %.

V prosinci 2019 pak bylo zveřejněno sdělení Evropské komise s názvem „Zelená dohoda pro Evropu“. Jedná se o „nástin“ opatření vedoucích k přechodu na nízko-emisní hospodářství, a to v souladu s dosažením klimatické neutrality v roce 2050. Na základě tohoto sdělení byl dne 4. března 2020 ze strany Evropské komise zveřejněn návrh nařízení ukotvující cíl dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Dne 17. září 2020 pak bylo zveřejněno sdělení s názvem „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030“, v rámci kterého Evropská komise navrhla zvýšení cíle snížení emisí skleníkových plynů o 55 % (se zohledněním pohlcených emisí) v porovnání s rokem 1990. Zvýšení ambice je dle Evropské komise nutné k dosažení klimatické neutrality na úrovni EU v roce 2050. Evropská komise zároveň také zveřejnila posouzení dopadů (ve formě pracovního dokumentu), které posuzuje dopady navýšení cíle na 55 % na úrovni EU. Ve dnech 7.-8. října 2020 Evropský parlament odhlasoval a přijal návrh na zvýšení ambice na 60 %. Evropská rada pak v rámci závěrů z jednání, které proběhlo ve dnech 10.-11. prosince 2020 schválila navýšení cíle na alespoň 55 %³. V době přípravy tohoto materiálu pak probíhaly tzv. triology k návrhu evropského právního rámce pro klima, kde má být nový cíl zohledněn.

V návaznosti na své sdělení „Zelená dohoda pro Evropu“ vydala Evropská komise dne 14. ledna 2020 sdělení nazvané „Investiční plán pro udržitelnou Evropu“ (též „Investiční plán Zelené dohody pro Evropu“), které blíže rozpracovává mechanismy financování navržených politik a opatření. Jeho cílem je zmobilizovat v letech 2021-2030 celkem alespoň 1 bil. EUR z rozpočtu EU, veřejných rozpočtů členských států a ze soukromých zdrojů. Ze samotného sdělení přitom vyplývá, že tato částka sama o sobě nebude stačit pro dosažení stávajících klimaticko-energetických cílů EU pro rok 2030, jež podle samotné Evropské komise budou vyžadovat dodatečné roční investice ve výši 260 mld. EUR. Zdroje financování zahrnují předpoklad 30% podílu klimatických a environmentálních výdajů v rámci Víceletého finančního rámce v období 2021-2027, národní spolufinancování, dále program InvestEU, který je nástupcem Evropského fondu pro strategické investice, a v neposlední řadě Mechanismus pro spravedlivou transformaci. Veškeré zmíněné plány v oblasti financování (s výjimkou víceletého finančního rámce, který již byl schválen) jsou prozatím ve stádiu návrhů Evropské komise a v průběhu projednávání tak mohou doznat významných změn.

Od schválení Státní energetické koncepce ČR v květnu 2015 tedy proběhla na úrovni EU v oblasti energetiky řada strategických změn. Jasně patrný je důraz na plné/významné provázání energetické

³ Plné znění závěrů ze zasedání Evropské rady (10. a 11. prosince 2020) je dostupné zde ([odkaz](#)).

a klimatické politiky. Dále je jasně patrný důraz na výrazné snižování emisí skleníkových plynů a zvyšování ambicí v této oblasti, ale také souvisejících oblastech (zejména v oblasti OZE a energetické účinnosti).⁴ Pokračuje také důraz na harmonizaci na úrovni energetického trhu (jako příklad lze uvést implementaci tzv. síťových kodexů). Stále pak platí, že volba energetického mixu je plně v kompetenci a odpovědnosti členského státu, zároveň je však na úrovni EU patrná politická preference některých technologií, a to i v rámci tzv. nízkouhlíkových technologií. V tomto ohledu se mimo jiné plánuje spuštění fondu pro OZE na úrovni EU, z něhož budou financovány projekty OZE napříč EU.

V tomto ohledu je vhodné blíže vymezit vnější podmínky s ohledem na energeticko-klimatickou politiku EU, které byly dílčím způsobem reflektovány v rámci SEK ČR schválené v roce 2015, a vnější podmínky, které nebyly v rámci aktuálně platné SEK ČR předvídané a zakládají tak argument pro její aktualizaci. Řadu změn na úrovni EU Státní energetická koncepce ČR schválená v roce 2015 reflektovala, respektive dílčím způsobem předvíдалa, jednalo se zejména o cíl na úrovni 40 % poklesu emisí skleníkových plynů do roku 2030 (v porovnání se rokem 1990) a souvisejících cílů v oblasti OZE a energetické účinnosti (i když nebylo možné samozřejmě přejímat dílčí detaily těchto cílů). Legislativa EU přijatá zejména v rámci legislativního balíčku Čistá energie pro všechny Evropany také není ve významném rozporu s platnou SEK ČR. Za relativně zásadní změnu, kterou již SEK ČR nemohla i s ohledem na časový horizont, ve kterém byla připravena, předvídat, je sdělení Zelená dohoda pro Evropu a zejména z ní vyplývající relativně podstatné zvýšení cíle pro snížení emisí skleníkových do roku 2030, navazující změny legislativy EU, jejichž podoba však zatím není známá a také schválení závazku dosažení klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050. Důsledkem uvedených vnějších okolností bude nutnost rapidnějšího snížení emisí skleníkových plynů a související redukce využití fosilních paliv (bez případného zachytávání emisí CO₂), než bylo předpokládáno v SEK ČR z roku 2015.

Energeticko-klimatické cíle EU a Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu

Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu byl zpracován na základě požadavku nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1999 o správě Energetické unie a opatření v oblasti klimatu a obsahuje cíle a politiky ve všech pěti rozměrech Energetické unie na období 2021-2030 s výhledem do roku 2050. Stěžejní část tohoto plánu tvoří nastavení příspěvku ČR k tzv. evropským klimaticko-energetickým cílům EU v oblasti snižování emisí, zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie a zvyšování energetické účinnosti. Vnitrostátní plán České republiky v oblasti energetiky a klimatu schválila vláda ČR dne 13. ledna 2020 a dokument byl následně předán Evropské komisi.

V oblasti snižování emisí skleníkových plynů je stanoven unijní cíl na úrovni 43% snížení emisí skleníkových plynů v porovnání s rokem 2005 v sektorech spadajících do systému obchodování s emisemi (EU ETS) a o 30 % v sektorech mimo EU ETS. Cílem ČR je snížit celkové emise skleníkových plynů do roku 2030 o 30 % v porovnání s rokem 2005, což odpovídá snížení emisí o 44 milionů tun CO_{2ekv}. Vnitrostátní plán také obsahuje dlouhodobé indikativní cíle do roku 2050, které vycházejí ze schválené Politiky ochrany klimatu v ČR. Podle emisních projekcí dojde při naplnění politik a opatření obsažených ve Vnitrostátním plánu k poklesu emisí skleníkových plynů na úrovni 34 % (v porovnání s rokem 2005).

⁴ V tomto ohledu je mimo jiné důležité nastavení pravidel pro poskytování veřejné podpory, která relativně významně determinují rozsah podpory v jednotlivých oblastech.

Součástí rozměru dekarbonizace je také oblast obnovitelných zdrojů energie. Zde byl odsouhlasen unijní cíl do roku 2030 na úrovni 32 % vyjádřený jako podíl obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie. Přepracované znění směrnice 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů dále obsahuje požadavky na podíly v sektoru vytápění a chlazení a sektoru dopravy. Česká republika navrhuje příspěvek k cíli EU do roku 2030 na úrovni 22 %, což je nárůst o devět procentních bodů v porovnání s vnitrostátním cílem ČR na úrovni 13 % pro rok 2020. Navržený průměrný meziroční růst podílu OZE v sektoru vytápění a chlazení pak odpovídá 1 %. V oblasti dopravy je cíl stanoven závazně pro všechny členské státy na úrovni 14 %.

V rámci rozměru energetické účinnosti pro období 2021-2030 existují tři závazky: i) indikativní cíl pro velikost primárních energetických zdrojů, konečné spotřeby a energetické intenzity; ii) závazek v oblasti energetických úspor budov veřejného sektoru iii) závazek realizace energeticko-úsporných opatření v objemu 462 PJ kumulovaně. Tyto cíle odpovídají článkům 3, 5 a 7 znění směrnici 2012/27/EU. Cílem ČR je v roce 2030 dosáhnout primárních energetických zdrojů na úrovni 1 735 PJ, konečné spotřeby na úrovni 990 PJ a energetické intenzity HDP na úrovni 0,157 MJ/Kč. ČR si jako hlavní cíl zvolila cíl vyjádřený v energetické intenzitě HDP. Na základě předpokladu energetické náročnosti budov ústředních institucí v roce 2020 si ČR stanovila v souladu s pravidly směrnice o energetické účinnosti závazek na dosažení úspory energie v neúsporných budovách těchto institucí ve výši 124 TJ. Dále v souladu s článkem 7 byl na základě dostupných dat EUROSTAT a predikce spotřeby v letech 2018 a 2019 stanoven závazek kumulovaných úspor energie ve výši 462 PJ. Závazek na úrovni článku 5 a 7 je předběžný a bude přepočítán na základě aktuálních dat dostupných v roce 2020.

V oblasti energetické bezpečnosti vychází vnitrostátní plán zejména z cílů a politik obsažených ve schválené Státní energetické koncepci ČR. V rámci rozměru energetické bezpečnosti neexistují žádné vrcholové cíle na úrovni EU, i když existuje řada požadavků vyplývajících z práva EU, kupříkladu z nařízení o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu. Za hlavní cíle je možné označit zvýšení diverzifikace energetického mixu, zachování soběstačnosti v zásobování elektřinou, zajištění dostatečnosti rozvoje energetické infrastruktury a významné nezvyšování dovozní závislosti. V případě dovozní závislosti bude ale s vysokou pravděpodobností docházet k postupnému zvyšování, a to v důsledku snížení využití domácího hnědého a černého uhlí a souvisejícího zvýšení dovážených energetických komodit.

S ohledem na rozměr vnitřního trhu s energií lze jako podstatné vnímat splnění cíle v oblasti interkonektivity elektrizační soustavy na úrovni 15 % do roku 2030. ČR má za cíl udržení importní, respektive exportní, kapacity přenosové soustavy mimo jiné pro rok 2030 v poměru k maximálnímu zatížení na úrovni alespoň 30 %, respektive 35 %, což ve vyjádření k instalovanému výkonu odpovídá cíli na úrovni 15 %. Interkonektivita ČR se již nyní pohybuje na úrovni téměř 30 %, ČR tedy nepovažuje za nutné zavádět další specifické politiky v této oblasti. Integrace energetického trhu a rozvoj infrastruktury jsou již nyní významně harmonizovány na úrovni EU. Další harmonizace je jasně dána předpisy EU, ve kterých je také zakotvena většina informačních a plánovacích povinností, jedná se kupříkladu o povinnost přípravy tzv. desetiletých plánů rozvoje přenosové a přepravní soustavy. V rámci Vnitrostátního plánu je popsán současný stav a očekávaný rozvoj tržní integrace a rozvoje energetické infrastruktury.

Pátý rozměr Energetické unie je zaměřený na výzkum, inovace a konkurenceschopnost. Česká republika v tomto ohledu nemá stanoveny specifické kvantifikovatelné cíle v oblasti veřejného

výzkumu, vývoje a inovací související specificky s energetickou unií. Výzkum, vývoj a inovace v oblasti udržitelné energetiky jsou však jednou z prioritních oblastí klíčových strategických dokumentů, jako je Národní výzkumná a inovační strategie pro inteligentní specializaci ČR a Národní priority orientovaného výzkumu, experimentálního vývoje a inovací. ČR se také snaží při vytváření priorit v této oblasti zohledňovat priority na úrovni EU, zejména tedy priority tzv. Evropského strategického plánu pro energetické technologie. Vyčíslení přesné úrovně veřejného financování výzkumu, vývoje a inovací směřujících do nízkouhlíkových technologií není možné pro ČR stanovit. Vnitrostátní plán však uvádí odhad veřejných financí alokovaných v rámci sektoru energetiky.

Dopady pandemie onemocnění COVID-19

Vnější vývoj s významnými dopady do ekonomiky ČR, který nebyl předvídan a z povahy věci ani nemohl být předvídan v rámci SEK ČR je pandemie onemocnění COVID-19. V době přípravy tohoto materiálu tato pandemie stále probíhala, proto zatím nebylo zcela relevantní vyhodnocovat celkové dopady. S ohledem na energetický sektor je možné nicméně konstatovat několik obecných poznatků. Pandemie onemocnění COVID-19 má samozřejmě v důsledku přijatých omezení dopady mimo jiné i do spotřeby jednotlivých druhů energie. Obecně se spíše jedná o pokles spotřeby (mezi jednotlivými zdroji energie samozřejmě existují rozdíly), ale některé změny chování vedou také ke zvýšení energetické spotřeby. Detailnější zhodnocení dopadů na základě statistických dat bude možné provést až s určitým zpožděním. Zároveň však lze zkonstatovat, že v důsledku epidemie COVID-19 a přijatých opatření nedošlo k ohrožení dodávek energie, a to zejména elektrické energie. Situace byla tedy zvládnuta bez nutnosti vyhlášení stavu nouze v energetice, respektive určitého regulačního stupně dle příslušné legislativy. Dalším důležitým aspektem bylo zajištění chodu klíčové energetické infrastruktury, s čímž mimo jiné souvisí zajištění dostatečné dostupnosti ochranných pomůcek atd. Toto bylo, respektive je, řešeno na příslušných platformách, zejména Ústředním krizovým štábu. Tato problematika samozřejmě úzce souvisí s kritickou infrastrukturou, jejím vymezením a zajištěním její ochrany. Aktuálně se zejména v reakci na pandemii onemocnění COVID-19 připravují dílčí úpravy příslušných legislativních a nelegislativních materiálů související s kritickou infrastrukturou včetně kritické infrastruktury v sektoru energetiky. V neposlední řadě s pandemií onemocnění COVID-19 souvisí i nástroje pro obnovu ekonomiky, které byly připraveny zejména na úrovni EU. Zejména se jedná o tzv. Fond pro obnovu a odolnost (Recovery and Resilience Fund), který má pomoci s obnovou ekonomiky a její dílčí restrukturalizací, aby byla do budoucna zajištěna její vyšší odolnost (relativně vysoká část finančních prostředků pak má směřovat do digitalizace a „ozelenění“). Čerpání těchto finančních prostředků je podmíněno (na úrovni členských států) přípravou tzv. Národních plánů obnovy. ČR samozřejmě podniká všechny kroky, aby mohla čerpat tyto finanční prostředky a aby tyto prostředky maximálně přispěly k obnově a zvýšení odolnosti ČR. Část tzv. „kompoment“ pak přímo souvisí se sektorem energetiky. V rámci případné aktualizace SEK ČR by tedy bylo účelné případně detailněji zhodnotit dopady pandemie onemocnění COVID-19 a případně také přijmout dílčí opatření v této souvislosti, respektive zhodnotit, která opatření byla v této souvislosti přijata.

2.2 SWOT analýza

2.2.1 SWOT analýza dle schválené SEK ČR

Tabulka č. 2 a Tabulka č. 3 uvádějí SWOT analýzu, která byla obsažena v SEK ČR. Níže jsou pak uvedeny komentáře k hlavním změnám.

Tabulka č. 2: SWOT analýza (část 1)

Silné stránky	Slabé stránky
▪ Vysoká kvalita a spolehlivost dodávek energie. ▪ Zahájení transformace výrobní základny v elektroenergetice za účelem zachování její stability a dostatečné kapacity. ▪ Veřejná akceptace jaderné energetiky. ▪ Rozvinuté soustavy zásobování tepelnou energií. ▪ Relativně příznivý ukazatel dovozní energetické závislosti. ▪ Plná soběstačnost ve výrobě elektřiny a tepla. ▪ Know-how při budování složitých technologických celků.	▪ Tržní deformace a pokřivené investiční signály. ▪ Stárnoucí zdrojová základna i síťová infrastruktura. ▪ Stárnoucí vysoce vzdělané lidské zdroje. ▪ Omezený potenciál pro vyšší rozšíření obnovitelných zdrojů. ▪ Vysoký podíl lokálních zdrojů využívajících nekvalitní paliva s vysokou emisí znečišťujících látek do ovzduší, zejména v imisně zatížených oblastech. ▪ Vysoký podíl skládkování komunálního odpadu. ▪ Vnímání samozřejmosti vysokého standardu kvality a spolehlivosti. ▪ Vynucené plnění případných závazných cílů klimaticko-energetické politiky EU v rozporu s principem technologické neutrality při naplňování dekarbonizačních závazků, které by vyvolalo nepřiměřené finanční náklady na státní rozpočet a hospodářství ČR.

Zdroj: Státní energetická koncepce ČR (2015)

Tabulka č. 3: SWOT analýza (část 2)

Příležitosti	Ohrožení
▪ Tranzitní role síťových odvětví pro energetické komodity v regionu střední a východní Evropy. ▪ Koncepční recyklace a využívání druhotných surovin, včetně energetického využití odpadů. ▪ Využívání alternativních paliv (elektřina, CNG, atd.) v městské, příměstské a kolejové dopravě. ▪ Snižování energetické náročnosti budov a zvyšování energetické účinnosti technologických procesů v průmyslu. ▪ Zapojení české výzkumné a akademické obce do mezinárodních energetických výzkumných programů. ▪ Rozšíření technického školství a možnosti uplatnění absolventů v oblasti energetiky, ve vědě a výzkumu. ▪ Rozvoj inteligentních sítí. ▪ Restrukturalizace zdrojové základny směrem k moderním vysokoúčinným technologiím a palivům. ▪ Rozvoj nekonvenčních způsobů těžby uhlovodíků ve světě i EU (např. v Polsku).	▪ Nestabilita právního rámce. ▪ Jednostranné a nekoordinované zavádění kapacitních mechanismů v rámci EU, a především v okolních zemích ČR. ▪ Omezené disponibilní zásoby hnědého uhlí a související zajištění dodávek tepla obyvatelstvu. ▪ Časově náročný postup v budování moderních vysokoúčinných kapacit zdrojů jako náhrada za stávající zdroje. ▪ Bezpečné a spolehlivé zásobování energií v postupné organizačně i ekonomicky náročné realizaci režimu ostrovních provozů pro řešení nouzových stavů. ▪ Zhoršení provozní spolehlivosti elektrizační soustavy vlivem masivního rozvoje intermitentních OZE bez zavedení dodatečných opatření. ▪ Riziko neplnění parametrů přiměřenosti výrobních kapacit (Generation Adequacy) v důsledku odstavování stárnoucích, vysoce emisních zdrojů a zdrojů bez zajištěných dodávek uhlí. ▪ Pokračující dynamický rozvoj intermitentních OZE v Evropě nekoordinovaný s příslušným rozvojem síťové infrastruktury.

Zdroj: Státní energetická koncepce ČR (2015)

2.2.2 Zhodnocení platnosti SWOT analýzy

SWOT analýza uvedená ve schválené SEK ČR (a uvedená také výše) je v obecné rovině stále platná. Některé „položky“ však nabývají na větším významu, některé aspekty je vhodné doplnit. V tomto ohledu lze konstatovat pokračující trend formulace energetické politiky na úrovni EU oproti formulaci této politiky na úrovni členských států. Jako slabou stránku (případně ohrožení) lze tedy uvést: „Nadměrnou a často se měnící regulaci na úrovni EU a následně národních úrovních vytvářející nestabilní prostředí pro realizaci významnějších investic“. Toto souvisí dílčím způsobem také s vynuceným plněním případných závazných cílů klimaticko-energetické politiky EU v rozporu s principem technologické neutrality, které bylo již nyní uvedeno ve slabých stránkách. Jako ohrožení lze doplnit riziko nedostatečných finančních zdrojů na plnění cílů souvisejících s politikou EU a zároveň riziko neplnění cílů EU a sankce vyplývající z toho neplnění. S tím potom dílčím způsobem souvisí riziko vysoké nákladovosti transformace a prohlubování nedostupnosti energie na pokrytí základních potřeb, což se je fenomén, který se označuje pojmy jako zranitelný zákazník nebo energetická chudoba.

Za slabou stránku pak byly označeny rovněž tržní deformace a pokřivené tržní signály. V rámci legislativního balíčku Čistá energie pro všechny Evropany byla snaha o „nápravu“ trhu s energiemi (zejména tedy trhu s elektřinou) a narovnání tržních distorzí. Bohužel však nelze konstatovat, že by došlo k vyřešení tohoto problému, což do značné míry souvisí s určitou schizofrenií liberalizovaného tržního prostředí v kombinaci s intervencemi státu za účelem transformace sektoru energetiky. Jedním z hlavních cílů nového modelu trhu měla být obnova investiční aktivity za účelem zajištění výrobní přiměřenosti. Zatím lze však konstatovat, že investice, které nejsou podpořeny veřejnými prostředky, de facto neprobíhají. Rizika vyplývající z této nedostatečné investiční aktivity uvádí kupříkladu Hodnocení zdrojové přiměřenosti ČR, které zpracovává provozovatel přenosové sítě v ČR. Nedostatečná investiční aktivita je některými členskými státy řešena prostřednictvím zavádění tzv. kapacitních mechanismů, přičemž jako ohrožení bylo uvedeno rovněž jejich nekoordinované zavádění. I přes snahu o zamezení tohoto fenoménu je však možné konstatovat, že právě k tomuto nekoordinovanému zavádění kapacitních mechanismů již de facto došlo. Dále je diskutabilní platnost ohrožení ve smyslu omezené disponibilní zásoby hnědého uhlí a související zajištění dodávek tepla obyvatelstvu. S ohledem na závěry Uhlé komise, zvýšené evropské požadavky na snižování emisí skleníkových plynů, požadavky na snižování emisí škodlivin z velkých zdrojů, rychlý růst cen emisních povolenek, zvýšený tlak na náhradu vytápění uhlím z lokálních zdrojů v domácnostech včetně poměrně významné alokace veřejných finančních prostředků v této oblasti bude limitem využití tohoto paliv velmi pravděpodobně spíše poptávka než nabídka. Omezenost disponibilních zdrojů tak nelze dále považovat za významné ohrožení.

Energetická politika EU pak směřuje k většímu zapojení koncového zákazníka (zejména tedy jeho zapojení do procesu výroby elektrické energie, respektive jiných typů energie využitelných přímo v rámci konečné spotřeby), respektive obecně k trendu decentralizace. Vyšší míra zapojení konečného spotřebitele energie (a také větší odpovědnost) do procesu nakládání s energií jak na straně výroby, tak na straně spotřeby a celkově proces dílčí decentralizace lze vnímat jako příležitost, ale zároveň jsou s tímto fenoménem spojena určitá rizika. Legislativa EU také klade poměrně velký důraz na tzv. energetická společenství, respektive společenství pro obnovitelné zdroje (relativně často se používá také pojem komunitní energetika).

Za slabé stránky, které chybí ve výčtu SWOT analýzy v rámci schválené SEK ČR, lze dále označit přílišný důraz na zdrojovou část energetiky před její spotřební částí, který oslabuje vyváženost národní energetické bilance. Zároveň s tímto však souvisí příležitost v podobě synergie zvyšování energetické účinnosti a zlepšení bilance mezi výrobou a spotřebou energie a současně také v podobě pozitivního vlivu na optimalizaci ekonomických parametrů ve výrobě a distribuci energie a rozvoje stavebnictví a služeb. S ohledem na slabé stránky je také vhodné blíže specifikovat, respektive znovu zohlednit, platnost bodu: „Omezený potenciál pro vyšší rozšíření obnovitelných zdrojů.“. Za stále platnou slabou stránku je naopak možné označit: „Zhoršení provozní spolehlivosti elektrizační soustavy vlivem masivního rozvoje intermitentních OZE bez zavedení dodatečných opatření.“. V tomto ohledu je důležité blíže specifikovat, jaká míra rozvoje OZE (s rozlišením různého charakteru OZE) již může negativně ovlivnit provozní spolehlivost elektrizační soustavy (tedy blíže specifikovat výraz „masivní“).

Za nové příležitosti lze označit možnosti využití nových technologií (vodík, modulární jaderné reaktory atd.), jejichž rozvoj se od schválení SEK ČR dílčím způsobem posunul, a to ať již na úrovni technologického pokroku, snížení nákladů klíčových technologií, nebo přiblížení se k tržní komercializaci, alespoň tedy na mezinárodní úrovni (tedy ne nutně na úrovni ČR).

Závěrem je možné konstatovat, že SWOT analýza je stále relevantní a východiska v ní obsažená jsou stále platná. Při případné aktualizaci je však účelné indikovat míru důležitosti jednotlivých vlivů (zejména pak s ohledem na příležitosti a ohrožení), upravit případně znění některých dílčích vlivů a případně některé vlivy (viz výše) doplnit (respektive odstranit).

3 Vyhodnocení míry naplnění koncepce rozvoje energetiky ČR

3.1 Strategické cíle energetiky ČR

Hlavním, respektive strategickým, cílem Státní energetické koncepce ČR, stanoveným v její kapitole 4.1, je zajištění bezpečné, konkurenceschopné a udržitelné dodávky energie. Bezpečností je myšleno zajištění nezbytných dodávek energie pro spotřebitele v běžném provozu i při výjimečných situacích. Konkurenceschopností je myšleno dosažení, respektive udržení, konečných cen energie (elektřina, plyn, ropné produkty) pro průmyslové spotřebitele i pro domácnosti na srovnatelné úrovni s ostatními zeměmi EU, respektive ostatními přímými konkurenty a udržení schopnosti energetických podniků dlouhodobě vytvářet ekonomickou přidanou hodnotu. Udržitelnost je pak v tomto kontextu vnímána jako charakteristika energetiky, která je dlouhodobě akceptovatelná z pohledu dopadů do životního prostředí, z pohledu finančně-ekonomického, lidských zdrojů, sociálních dopadů a využití dostupných primárních zdrojů.

V rámci odborné diskuse je přitom obecně uznáváno, že všech tří dimenzí, tedy bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti není možné plně dosáhnout, cíle jsou totiž do určité míry protichůdné. Tento jev je obecně označován jako energetické trilema. Cílem je tedy optimální kombinace parciálního dosažení těchto cílů.

Co se týče otázky, zda je takto formulovaný strategický cíl stále platný, nebo zda by mělo dojít k jeho modifikaci, je možné konstatovat, že strategický cíl v podobě, v jaké byl formulován ve Státní energetické koncepci ČR, je stále platný.

3.2 Směřování k dosažení cílových hodnot

3.2.1 Zhodnocení uplynulého vývoje na základě statistických dat

Cílem této části je zhodnotit uplynulý vývoj v sektoru energetiky na základě dostupných statistických dat. Relevantním obdobím je období od schválení Státní energetické koncepce ČR, je však účelné pracovat s delším časovým obdobím. Bylo tedy zvoleno období 2010-2018. Rok 2018 je posledním rokem, za který jsou v době přípravy tohoto vyhodnocení dostupná statistická data. Naprostá většina statistických údajů uvedených níže vychází ze Souhrnné energetické bilance České republiky z února 2020. Přímé detailní porovnání aktuálních údajů se statickými daty uvedenými ve Státní energetické koncepci ČR je jen omezené nebo není možné z důvodu zpětné revize historických statistických údajů. Porovnání predikcí uvedených ve Státní energetické koncepci ČR a reálného vývoje není účelné z důvodu relativně krátké časové řady a zhoršené porovnatelnosti hodnot v důsledku výše zmíněných statistických revizí. Níže je tedy zvolen postup vyhodnocení hlavních trendů v období 2010-2018 a jejich případné srovnání s trendy uvedenými v SEK ČR. Níže je uvedeno stručné slovní hodnocení, detailnější vyhodnocení včetně kvantifikace je pak uvedeno v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR.

Mezi roky 2010 a 2018 došlo k poklesu primární produkce přibližně o 190 PJ. Důvodem je zejména snížení produkce pevných fosilních paliva (hnědé a černé uhlí). Zároveň však došlo k určitému zvýšení primární produkce v důsledku rozvoje obnovitelných zdrojů energie, které jsou až na výjimky považovány za tuzemský zdroj energie.

V období 2010-2018 došlo ke zvýšení čistého dovozu přibližně o 187 PJ. Tento nárůst je způsoben zejména rostoucí spotřebou ropy a ropných produktů, které ČR téměř 100 % dováží a zároveň se u pevných fosilních paliv ČR změnila z čistého vývozce na čistého dovozce, což také přispělo k růstu čistého dovozu.

Primární energetické zdroje se od roku 2010 snížily o více než 80 PJ. Důvodem poklesu primárních energetických zdrojů je zejména nižší využití hnědého a černého uhlí (respektive obecně pevných fosilních paliv). Mezi roky 2010 a 2016 se jednalo o pokles na úrovni 157 PJ, mezi roky 2016 a 2017 však došlo k relativně velkému navýšení zejména v důsledku růstu spotřeby ropy a ropných produktů. Primární energetické zdroje odvozené od spotřeby ropy a ropných produktů rostou a zároveň dochází k růstu primárních energetických zdrojů související s využitím OZE. Využití zemního plynu pak nevykazuje žádný specifický trend, což je způsobeno především vysokou spotřebou v individuálním vytápění, která je mimo jiné citlivá na vývoj teplot.

Pokud jde o podíl konečné spotřeby na celkových primárních energetických zdrojích, nárůst tohoto podílu může vypovídat o snížení energetické účinnosti na úrovni primárních energetických zdrojů (toto je patrné také z dílčího snížení transformačních ztrát). Mezi roky 2010 a 2018 došlo, mimo jiné z důvodu motivace prostřednictvím veřejné podpory, k dílčímu růstu tohoto podílu, nicméně závěry o zvýšení energetické náročnosti nejsou pouze na základě tohoto vývoje zcela prokazatelné. Spotřeby energie na úrovni neenergetické spotřeby, vlastní spotřeby energetického sektoru a distribučních ztrát byly v období 2010-2018 relativně konstantní.

V období 2010-2015 došlo k poklesu konečné spotřeby přibližně na úrovni 42 PJ, v období 2016-2018 však konečná spotřeba vzrostla de facto o stejné množství, což vyústilo v relativní stagnaci mezi obdobími 2010-2018. Na růst konečné spotřeby „tlačí“ zejména růst spotřeby ropy a ropných

paliv a také obnovitelných zdrojů, opačný trend je (spíše) pozorovatelný v případě pevných fosilních paliv a zemního plynu.

Ve většině sektorů docházelo v období mezi roky 2010 a 2018 poklesu spotřeby případně stagnaci, i když s určitými výkyvy. Výjimkou byl sektor dopravy, kde došlo od roku 2010 ke zvýšení spotřeby na úrovni 12,6 %, průměrný meziroční růst pak dosáhl 1,6 %, v letech 2010-2017 však průměrný meziroční růst dosáhl 3,6 %. Sektor domácností byl v roce 2018 stále sektorem s nejvyšší spotřebou energie (29,5 %), následoval sektor průmyslu (27,5 %); spotřeba v sektoru dopravy však v roce 2018 dosahovala relativní výši spotřeby v sektoru průmyslu (27,4 %); ostatní sektory pak tvořily 15,6 % celkové konečné spotřeby.

V období 2010-2018 byla hrubá výroba elektřiny relativně konstantní, respektive oscilovala kolem hodnoty v roce 2010 v řádech 2-3 TWh. Výroba z pevných fosilních paliv, tedy zejména z hnědého a černého uhlí, poklesla o téměř 5,7 TWh. Dále došlo k dílčímu poklesu výroby z technologických plynů o cca 0,5 TWh. Zároveň však došlo k růstu výroby elektřiny z OZE (přibližně 4,0 TWh) a zemního plynu (2,4 TWh), což útlum výroby z pevných fosilních paliv (respektive uhlí) a technologických plynů vykompenzovalo. Výkyvy v celkové výrobě byly tedy do značené míry způsobeny výkyvy ve výrobě elektřiny v jaderných elektrárnách.

Hrubá výroba tepla, respektive prodané teplo, klesla v období 2010-2018 o přibližně 30,6 PJ, což odpovídá poklesu o 20,8 %. Největší meziroční pokles proběhl mezi roky 2013-2014. Důvody poklesu využití tepla jsou spojeny nejpravděpodobněji s energetickými úsporami, ale zčásti také s průměrným vývojem teplot a do jisté míry i se složením spotřeby, určitou roli také hraje přechod na decentralizovanou výrobu tepla. Snížení šlo na „vrub“ zejména pevných fosilních paliv, tedy zejména hnědého a černého uhlí, které však stále tvoří více než polovinu celkové hrubé výroby tepla.

Důležitým aspektem, který ovlivňoval vývoj v energetickém sektoru, jsou ceny. Hlavní faktory, které ovlivňovaly vývoj ceny silové elektřiny v období 2015-2019 byly růst ceny emisní povolenky na emise skleníkových plynů z 8 na 25 EUR/tun CO₂ a pokles ceny zemního plynu na spotovém trhu z 19 na 14 EUR/MWh. První faktor je důsledkem vytrvalé snahy EU o dekarbonizaci, druhý je potom důsledkem vysoké nabídky zemního plynu na světových trzích, zejména jako vedlejšího produktu těžby ropy hydraulickým štěpením (frakováním) v USA, rozmachu LNG a mírných zim.

Na pozadí přitom probíhá zásadní transformace evropské energetiky, kdy v energetickém mixu EU postupně a vytrvale posilují obnovitelné zdroje, zejména fotovoltaika a větrné elektrárny na pevnině a na moři. Ve velkoobchodních cenách elektřiny je jejich růst přibližně kompenzován vynuceným odstavením jaderných elektráren v Německu a postupným odstavováním nejstarších uhelných bloků.

3.2.2 Ukazatele SEK ČR

Nařízení vlády č. 232/2015 Sb. (konkrétně v paragrafu 2) stanovuje soubor ukazatelů v oblastech bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti. Tabulka č. 4 uvádí přehled těchto ukazatelů. Přesný způsob kvantifikace těchto ukazatelů je uveden v části 4.1 SEK ČR. Tabulka č. 5 pak ukazuje strategické cíle odpovídající příslušným ukazatelům. Vyhodnocení vývoje indikátorů s ohledem na plnění strategických cílů je uvedeno detailněji v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR.

Tabulka č. 4: Ukazatele bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti

Bezpečnost	Konkurenceschopnost	Udržitelnost
Pohotovostní zásoby primárních energetických zdrojů	Míra integrace do mezinárodních sítí	Energetická náročnost tvorby hrubé přidané hodnoty
Diverzifikace primárních energetických zdrojů	Diskontované náklady na zajištění energie	Vliv na životní prostředí
Diverzifikace hrubé výroby elektřiny	Poměry cen energie na velkoobchodním trhu k průměru globálních konkurentů	Podíl energeticky užívané zemědělské půdy
Diverzifikace importu	Konečná cena elektřiny na hladině nn a vn a zemního plynu	Podíl fosilních paliv na spotřebě primární energie
Dovozní závislost	Podíl výdajů na energii na celkových výdajích domácností	Elektroenergetická náročnost tvorby hrubé přidané hodnoty
Bezpečnost provozu infrastruktury	Podíl sektoru energetiky na hrubé přidané hodnotě	Podíl obnovitelných zdrojů energie na hrubé konečné spotřebě
Soběstačnost v dodávkách elektřiny	Podíl dovozu energie na hrubé přidané hodnotě	Spotřeba elektřiny na obyvatele
Výkonová přiměřenost	Sumární ekonomická přidaná hodnota (EVA) sektoru energetiky	Podíly OZE a KVET na dodávkách tepla ze SZT
	Obchodní bilance dovozu a vývozu energie	

Zdroj: Státní energetická koncepce ČR (2015)

Tabulka č. 5: Strategické cíle Státní energetické koncepce ČR

Bezpečnost	Konkurenceschopnost	Udržitelnost
Udržet či zvýšit pohotovostní rezervy	Udržet přenosovou kapacitu pro export i import na úrovni nejméně 30 % zatížení ES	Snížit energetickou náročnost tvorby hrubé přidané hodnoty na průměr EU28
Snížit a dlouhodobě udržet diverzifikaci primárních energetických zdrojů pod hodnotou 0,25	Optimalizovat diskontované náklady na zajištění energie	Dlouhodobě a trvale snižovat sumární zátěž životního prostředí ve všech složkách

Snížit a dlouhodobě udržet diverzifikaci hrubé výroby elektřiny pod hodnotou 0,35	Udržet hladinu cen energie nejvýše do 120 % úrovně OECD	Optimalizovat energetické využití půdy při zachování plné potravinové bezpečnosti
Snížit a dlouhodobě udržet diverzifikaci importu pod hodnotou 0,30	Dosáhnout a udržet hladiny konečných cen elektřiny a plynu pod úrovní EU28	Trvale snížit podíl fosilních paliv na spotřebě primární energie
Dlouhodobě udržet dovozní závislost na úrovni, nebo pod úrovní EU28	Dosáhnout a udržet podíl výdajů na energie na celkových výdajích domácností co nejnižší pod úrovní 10 %	Snižovat elektroenergetickou náročnost tvorby HPH a udržet ji pod úrovní EU28
Zajistit plnění kritéria N-1 v provozu elektrizační soustavy	Optimalizovat podíl sektoru energetiky na hrubé přidané hodnotě	Dosáhnout plného využití ekonomicky efektivního potenciálu OZE v ČR
Zajistit soběstačnost v dodávkách elektřiny trvale na úrovni nejméně 90 %	Snížit podíl dovozu energie na hrubé přidané hodnotě pod úroveň roku 2010	Udržet spotřebu elektřiny na obyvatele trvale pod úrovní průměru EU28
Zajistit výkonovou přiměřenost v rozsahu -5 % až +15 % maximálního zatížení ES	Udržet kladnou sumární ekonomickou přidanou hodnotu sektoru energetiky	Dosáhnout 60% krytí dodávky tepla ze SZT výrobou z KVET a 20% krytí výrobou z OZE
	Stabilizovat vliv dovozu energie na platební bilanci	

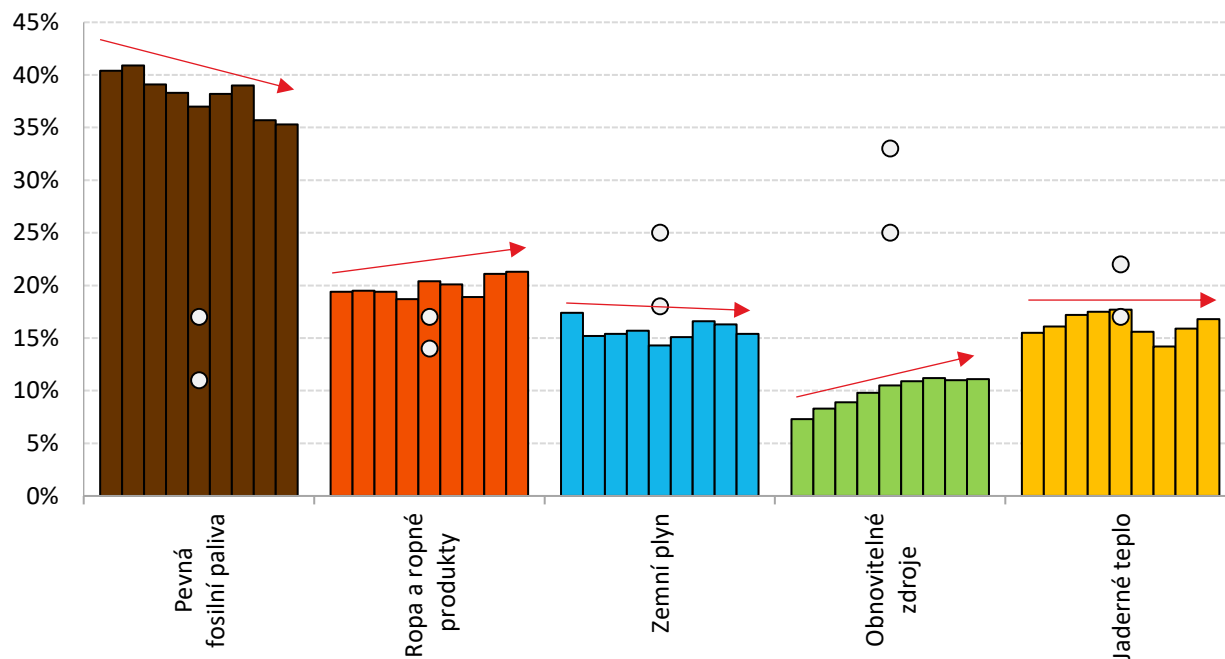
Zdroj: Státní energetická koncepce ČR (2015)

3.2.3 Cílové koridory

Podkapitola 4.2 Státní energetické koncepce ČR definuje strategické koridory pro rok 2040, a to na úrovni primárních energetických zdrojů a hrubé výroby elektřiny. Tyto cílové koridory tedy v jistém smyslu vyjadřují cílové složení energetického mixu na úrovni základních paliv.

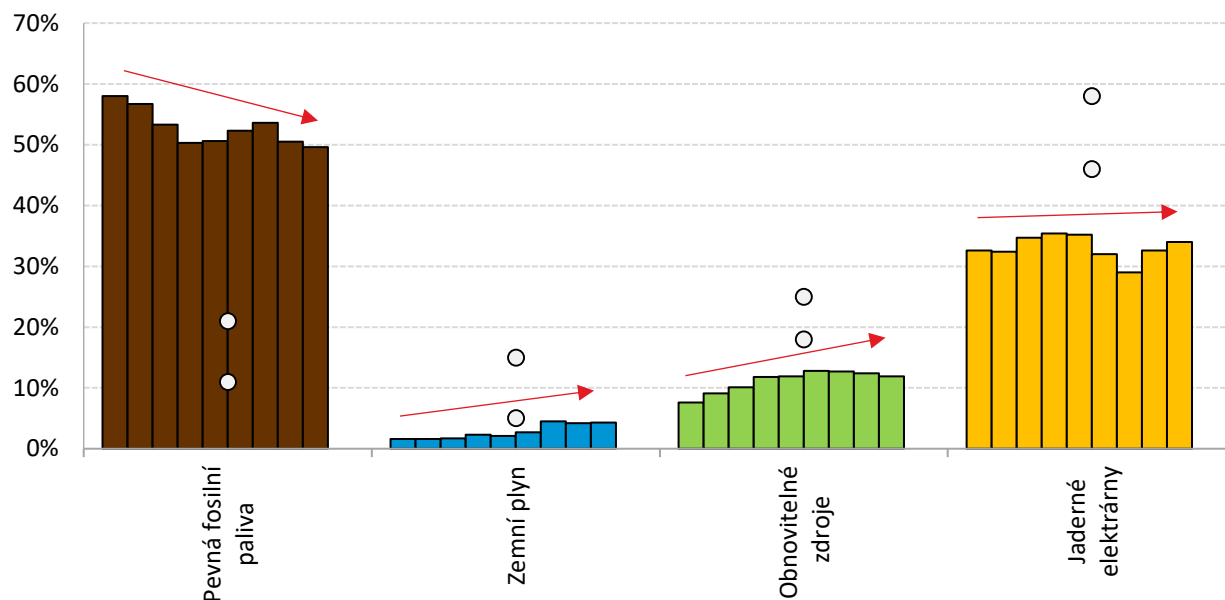
Při porovnání zastoupení paliv, která v relativním i absolutním vyjádření uvádí Graf č. 1 a Graf č. 2 (detailněji viz Podkladový materiál k Vyhodnocení SEK ČR) lze říct, že dochází k poklesu zastoupení pevných fosilních paliv v rámci energetického mixu a zároveň růstu podílu obnovitelných zdrojů energie v souladu s cílovými koridory. S ohledem na jadernou energetiku je možné konstatovat, že ČR již v roce 2018 téměř dosahovala cílového koridoru vymezeného pro rok 2040. Dosažení cílového koridoru tedy závisí na schopnosti udržení alespoň stávajícího stavu, respektive náhrady stávajících zdrojů. Na druhou stranu, dílčí navýšení bude nutné k dosažení cílového koridoru v oblasti hrubé výroby elektřiny, aby zastoupení jaderné energetiky vyrovnalo stávající zastoupení pevných fosilních paliv. U zemního plynu pak zatím dochází k relativnímu poklesu, což trendově neodpovídá směřování v souladu s cílovým koridorem. Zároveň naopak dochází k relativnímu růstu podílu ropy a ropných paliv (souvisejících zejména s rostoucí spotřebou energie v sektoru dopravy), a tento trend bude muset být v následujících letech za účelem dosažení cílového stavu pro rok 2040 stanoveného v SEK ČR obrácen.

Graf č. 1: Relativní složení primárních energetických zdrojů v roce 2018 ve srovnání s koridory

Zdroj: Souhrnná energetická bilance České republiky (únor 2020) a Státní energetická koncepce ČR (2015)

Graf č. 2: Relativní složení hrubé výroby elektřiny v roce 2018 ve srovnání s koridory

Zdroj: Souhrnná energetická bilance České republiky (únor 2020) a Státní energetická koncepce ČR (2015)

Co se týče zhodnocení platnosti cílových koridorů a doporučení jejich úpravy v rámci případné aktualizace SEK ČR, je možné říct, že obecné cíle ukotvené v rámci těchto koridorů (zvýšení podílu nízkoemisních zdrojů, snížení využití fosilních paliv atd.) jsou stále platné. V rámci případné aktualizace SEK ČR by však měly být sestaveny nové cílové koridory, a to pro rok 2050 tak, aby byl naplněn horizont výhledu na úrovni 25 let, v souladu s požadavky zákona č. 406/2000 Sb. Nově formulované koridory by měly mimo jiné respektovat závazky přijaté ze strany ČR (zejména tedy závazek dosažení klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050⁵) a zohledňovat výstupy Uhlé komise s ohledem na roli fosilních zdrojů a také probíhající transformaci teplárenství a strategie v této oblasti. Cílové koridory pro rok 2040 by pak měly být případně upraveny tak, aby odpovídaly nově stanoveným koridorům do roku 2050, ale měly by mít v tomto ohledu spíše indikativní charakter. Za účelem zajištění lepšího monitoringu by měly být stanoveny také indikativní podíly, kupříkladu v pětiletém časovém rozmezí.

3.3 Naplňování strategických priorit

Mezi strategické priority schválené SEK ČR patří i) vyvážený energetický mix; ii) úspory a účinnost; iii) infrastruktura a mezinárodní spolupráce; iv) výzkum, vývoj a inovace; v) energetická bezpečnost. Detailnější informace ke stavu naplňování daných strategických priorit jsou uvedeny v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR.

3.3.1 Doporučení s ohledem na strategické priority

Identifikované základní prioritní oblasti (vyvážený energetický mix, úspory a účinnost, infrastrukturu a mezinárodní spolupráci, výzkum vývoj a inovace a energetická bezpečnost) je možné označit za stále platné. Při případné aktualizaci SEK ČR je vhodné zvážit, zda tyto priority dílčím způsobem modifikovat, aby lépe odpovídaly prioritám Energetické unie (snížování emisí skleníkových plynů; zvyšování energetické účinnosti, zajištění fungování vnitřního trhu s energií, zvýšení bezpečnosti dodávek a výzkum a vývoj). Zachování stávajících strategických priorit je však účelné mimo jiné s ohledem na zachování určité kontinuity. V rámci případné aktualizace by pak mělo proběhnout vyřazení již nerelevantních dílčích cílů a jejich nahrazení novými dílčími cíli.

3.4 Naplňování nástrojů

V návaznosti na schválení vládou ČR a na její usnesení č. 827 ze dne 19. října 2015, k řešení dalšího postupu územně ekologických limitů těžby hnědého uhlí v severních Čechách byl na podzim roku 2015 zahájen každoroční monitoring stavu a způsobu plnění jednotlivých nástrojů Státní energetické koncepce ČR. Na základě posledního vyhodnocení⁶ a aktuálních informací lze potom konstatovat, že během uplynulých pěti let bylo z úkolů s konkrétně určeným termínem plnění 21 splněno zcela a 8 dílčím způsobem a průběžně je plněno 13 úkolů s průběžným termínem plnění, a to v rámci celkového počtu 49 nástrojů, které jsou ve Státní energetické koncepci ČR vymezeny, přičemž k nesplnění zadání došlo pouze ve čtyřech případech. Co se týče plnění úkolů ve stanovených termínech, byly splněny prakticky všechny úkoly s termínem určeným na konec roku 2014 a dále byly zcela, nebo alespoň dílčím způsobem, splněny více než tři čtvrtiny úkolů

⁵ Závazek klimatické neutrality byl přijat pouze na úrovni EU, což znamená, že některé členské státy budou pravděpodobně i v roce 2050 vypouštět jisté množství emisí skleníkových plynů za předpokladu, že to bude vykompenzováno ze strany ostatních členských států. Případná úprava relativních koridorů bude tedy muset reflektovat podíl ČR na dosažení klimatické neutrality EU, pokud bude v době přípravy aktualizace dostatečně vyjasněn.

⁶ Detailní informace obsahuje Zpráva o plnění nástrojů Státní energetické koncepce ČR do roku 2020 ([odkaz](#)).

s termínem stanoveným na období let 2015 až 2019. Zpoždění v plnění některých úkolů oproti jejich původně stanoveným termínům vyplývá z objektivních důvodů, které jsou v této zprávě, předložené vládě ČR pro informaci, detailně obsaženy. Obecně je však možné uvést, že například v oblasti legislativy je harmonogram plnění dán procesem přípravy a schvalování tohoto typu materiálů a některé požadavky Státní energetické koncepce ČR byly do právního řádu také promítnuty zatím pouze dílčím způsobem a jejich plnění bude dále probíhat v rámci připravovaných a budoucích úprav daných zákonů, nebo případně souvisejících prováděcích předpisů. U některých úkolů, souvisejících například s nástroji v oblasti výkonu státní správy, došlo také od doby schválení Státní energetické koncepce ČR k dílčím změnám, jež ovlivnily jejich plnění. Detailnější shrnutí aktuálního stavu plnění jednotlivých nástrojů je uvedeno v Podkladovém materiálu k Vyhodnocení SEK ČR.

4 Závěry a doporučení

Na základě předloženého vyhodnocení je doporučeno provést aktualizaci v návaznosti na řadu významných změn především s ohledem na vnější okolnosti. Dle zákona č. 406/2000 Sb. je SEK ČR připravována na 25 let. Aktualizace by tedy měla být provedena až do roku 2050. Aktualizace SEK ČR se tedy doporučuje s ohledem na fakt, že je potřeba formulovat nové nástroje a politiky.

S ohledem na významné změny vnějších okolností se jedná především o respektování dosažení klimatické neutrality na úrovni EU do roku 2050, které je relevantní zejména s ohledem na roli paliv v energetickém mixu ČR a o zohlednění závěrů Uhelné komise. Za významnou změnu vnější situace je také možné označit pandemii onemocnění COVID-19. Dále se jedná o zohlednění trendu rozvoje moderních technologií, které v době přípravy platné SEK ČR nebyly v takovém stádiu rozvoje. Z těchto trendů lze zmínit zejména pokračující rozvoj technologií obnovitelných zdrojů (zde se jedná zejména o pokles nákladů v oblasti fotovoltaiky a větrných elektráren), akumulace elektrické energie, využití vodíku a rozvoje v oblasti malých modulárních reaktorů. Důležité bude také zohlednění tlaku na pokles emisí skleníkových plynů projevující se mimo jiné nárůstem ceny emisní povolenky na emise skleníkových plynů. Aktualizace SEK ČR by se také měla detailněji zabývat sektorem teplárenství a jeho transformací, která již nyní probíhá a odklonem od fosilních paliv v oblasti dopravy. Důležité je také zohlednění pokračujícího trendu decentralizace, respektive většího zapojení koncových spotřebitelů také v oblasti výroby zejména elektrické energie.

Na základě výše uvedených ukazatelů bezpečnosti lze konstatovat, že v období od schválení SEK ČR nedošlo (alespoň na základě uvedených indikátorů) k významnému snížení energetické bezpečnosti ČR. Míra dovozní závislosti se významná nezvýšila a ČR je stále soběstačná s ohledem na výrobu elektřiny. Klíčová infrastruktura ČR (zejména tedy elektrizační soustavy a plynárenská soustavy) vykazuje vysokou robustnost. ČR je také schopná pokrýt možné výpadky dodávek plynu případně ropy (ropných produktů) po určitou dobu ze zásob, což přispívá k zajištění energetické bezpečnosti. Na základě ukazatelů konkurenceschopnosti lze konstatovat, že v období od schválení SEK ČR nedošlo k významnému snížení konkurenceschopnosti ČR, které by jakkoli souviselo s fungováním tuzemského energetického sektoru. Ceny základních energetických produktů (elektřina, zemní plyn) se nepohybují významně nad průměrem EU, respektive OECD. ČR má také všechny předpoklady pro aktivní zapojení do vnitřního trhu s elektřinou v EU, a to v důsledku vysoké míry interkonektivity se sousedními státy. Je však možné konstatovat, že ve sledovaném období klesal podíl sektoru energetiky na hrubé přidané hodnotě ČR, což pravděpodobně spíše indikuje relativní nárůst podílu ostatních subjektů, ale může to také indikovat určitou stagnaci sektoru energetiky a nedostatečné úrovni investic. Udělat souhrnný závěr na základě indikátorů

udržitelosti není úplně snadné, ale je pravděpodobně možné konstatovat, že od schválení SEK ČR nedošlo k významnému zhoršení udržitelosti, naopak některé z indikátorů vykazují zlepšení. Došlo k dílčímu poklesu dovozní závislosti (v roce 2018 však tato závislost stále odpovídala cca 75 %) a poklesu energetické náročnosti tvorby hrubého domácího produktu, zároveň došlo k růstu podílu obnovitelných zdrojů energie, a to ve všech základních sektorech (elektroenergetika, vytápění a chlazení a doprava). Také došlo k dílčímu poklesu emisí skleníkových plynů a znečišťujících látek, a to v případě téměř všech sledovaných znečišťujících látek.

Co se týče zhodnocení platnosti cílových koridorů a doporučení jejich úpravy v rámci případné aktualizace SEK ČR, je možné říct, že obecné cíle ukotvené v rámci těchto koridorů (zvýšení podílu nízko emisních zdrojů, snížení využití fosilních paliv atd.) jsou stále platné. V rámci případné aktualizace SEK ČR by však měly být sestaveny nové cílové koridory, a to pro rok 2050 tak, aby byl naplněn horizont výhledu na úrovni 25 let, v souladu s požadavky zákona č. 406/2000 Sb. Nově formulované koridory by měly mimo jiné respektovat závazky přijaté ze strany ČR (zejména tedy závazek dosažení klimatické neutrality) a zohledňovat výstupy Uhelné komise s ohledem na roli fosilních zdrojů. Cílové koridory pro rok 2040 by pak měly být případně upraveny tak, aby odpovídaly nově stanoveným koridorům do roku 2050, ale měly by mít v tomto ohledu spíše indikativní charakter. Za účelem lepšího monitoringu by měly být stanoveny také indikativní podíly, kupříkladu v pětiletém časovém rozmezí.

Na základě posledního vyhodnocení⁷ a aktuálních informací lze potom konstatovat, že během uplynulých pěti let bylo z úkolů s konkrétně určeným termínem plnění 21 splněno zcela a 8 dílčím způsobem a průběžně je plněno 13 úkolů s průběžným termínem plnění, a to v rámci celkového počtu 49 nástrojů, které jsou ve Státní energetické koncepci ČR vymezeny, přičemž k nesplnění zadání došlo pouze ve čtyřech případech. Co se týče plnění úkolů ve stanovených termínech, byly splněny prakticky všechny úkoly s termínem určeným na konec roku 2014 a dále byly zcela, nebo alespoň dílčím způsobem, splněny více než tři čtvrtiny úkolů s termínem stanoveným na období let 2015 až 2019. V rámci aktualizace SEK ČR by měly být splněné úkoly vyřazeny a formulovány nové úkoly, respektive nástroje a politiky, ostatní úkoly potom mohou být případně modifikovány v závislosti na aktuálnosti jejich znění nebo jejich účelnosti.

⁷ Detailní informace obsahuje Zpráva o plnění nástrojů Státní energetické koncepce ČR do roku 2020 ([odkaz](#)).

Příloha č. 1: Seznam obrázků, tabulek a grafů

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Implementační dokumenty SEK.....	7
Tabulka č. 2: SWOT analýza (část 1).....	13
Tabulka č. 3: SWOT analýza (část 2).....	13
Tabulka č. 4: Ukazatele bezpečnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti.....	18
Tabulka č. 5: Strategické cíle Státní energetické koncepce ČR.....	18

Seznam grafů

Graf č. 1: Relativní složení primárních energetických zdrojů v roce 2018 ve srovnání s koridory .	20
Graf č. 2: Relativní složení hrubé výroby elektřiny v roce 2018 ve srovnání s koridory	20